

Sygn. akt IV CSK 573/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa H. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi [...] w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanego Skarbu Państwa
- Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżąca odwołała się do istotnego zagadnienia prawnego i wskazała na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to nie występują te przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publik.). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.; z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09, niepubl.). Rozbieżność orzecznictwa wynikająca z niejednolitej wykładni wskazanego przepisu musi mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Dodać się godzi, że nie wyczerpuje tej przesłanki odmienny sposób interpretacji lub stosowania przepisów prawnych przez sąd pierwszej i drugiej instancji w danej sprawie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2003 r., I PK 577/02, OSNAPiUS 2003, nr 15, poz. 1).

Wskazywana w skardze kasacyjnej rozbieżność judykatury odnosi się do jedyne go wyroku uwzględniającego powództwo wydane go w sprawie I ACa [...] Sądu Apelacyjnego w [...], w której, w wyniku uwzględnienia wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2015 r., V CSK 137/15 skargi kasacyjnej pozwanego Skarbu Państwa został on uchylony i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. Tymczasem, w podobnych sprawach, w których powództwa zostały oddalone Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 8 grudnia 2015 r., IV CSK 382/15 i z dnia 4 grudnia 2015 r., IV CSK 361/15 odmówił przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania.

Pomimo odwołania się do przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wyartykułowano zagadnienia prawnego w sposób na wstępie zasygnalizowany. To, że wystąpiły rozbieżności, co do wykładni i stosowania art. 107 § 1 k.k.s. do

których odsyła art. 107 k.k.s., na gruncie prawa karnego nie oznacza, że Sądy *meriti* przy rozpoznawaniu tej sprawy cywilnej o odszkodowanie, nietrafnie oceniły skuteczność norm wynikających z art. 14 ust 1 i art. 6 ust 6 ustawy o grach hazardowych. W każdym razie podkreślić trzeba, że skarżąca, w uzasadnieniu wniosku nie odwołała się, ani do art. 1 pkt 11, ani do art. 8 ust. 1 Dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. UE sp. 13-20-337). Nie przedstawiła możliwych odmiennych ocen prawnych wskazanych unormowań wynikających z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości co do pojęcia „przepisów technicznych” (por. wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., C-213/11, ZOTSiS 2012/7-/I- i wyrok z dnia 26 października 2006 r., w sprawie C 65/05 przeciwko Grecji . Zb. Orz. s. I10341, pkt 61).

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[l.n]